

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2053/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Ítéltábla Bf.III.131/2025/26. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

Indokolás

I.

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Surdy Miklós Gyula ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] 1.1. Az indítványozót a Kecskeméti Törvényszék 2024. szeptember 2-án meghozott 20.B.428/2024/2. számú ítéletével kábítószer-kereskedelem büntette miatt nyolc év szabadságvesztés büntetésre és tíz év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az ügyészség a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása, a védő a kiszabott szankciók enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. A Szegedi Ítéltábla 2025. május 13-án meghozott döntésével súlyosította az elsőfokú bíróság ítéletét, bünszervezetben elkövetést, valamint hosszabb tartamú, tízévi szabadságvesztést állapított meg. Az ítéltábla hivatkozott arra, hogy a fellebbezések kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket érintették a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. § a) pontja alapján, ezért a bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. A vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban az ítéltábla rögzítette, hogy azok nem képezik a tényállás részét, ezért az arra vonatkozó tényeket kiegészítette, illetve helyesbítette. Ennek keretében

módosította a vádlott által kereskedési szándékkal megszerzett kábítószereszközök összesített mennyiségére és azok hatóanyag-tartalmára vonatkozó értékeket. Az ítélet tábla hangsúlyozta, hogy a törvényszék az általa megállapított tényállás alapján helyesen következtetett az indítványozó bűnösségére, a terhére megállapított bűncselekmény jogi minősítése is megfelelt a büntető anyagi jog szabályainak. Az ítélet tábla nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy az indítványozó terhelt a bűncselekményt bünszövetségben valósította meg, hanem bünszervezetben elkövetést állapított meg. A bíróság hivatkozott a Kúria gyakorlatára azzal kapcsolatban, hogy a bünszervezetben történő elkövetés közömbös az eljárás alapjául szolgáló bűncselekmény minősítése szempontjából, az egy olyan többes bűnelkövetési forma, amely a büntetési tételkeret emelkedését vonja maga után, így alapvetően a büntetés kiszabására van hatással. A másodfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülmények újraértékelését követően megállapította, hogy – egyetértve az elsőfokú bírósággal – indokolt a szabadságvesztés kiszabása során a terhelt javára történő eltérés, azonban nem olyan mértékben, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság megállapította. Erre tekintettel a másodfokú bíróság súlyosította a kiszabott szabadságvesztés tartamát, és megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás kizárt. Az ítélet tábla módosította a kiszabott vagyonekbevonás összegét, valamint a büntetőjogi költségre vonatkozó rendelkezéseket is, egyebekben helyben hagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

- [3] 1.2. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt, amelyben az Abtv. 27. §-a alapján kérte az Szegedi Ítélet tábla Bf.III.131/2025/26. számú ítélete, valamint a Kecskeméti Törvényszék 20.B.428/2024/2. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való jog sérelmére hivatkozott. Az indítványozó azt kifogásolja, hogy a másodfokú bíróság a korlátozott felülbírálat keretei között jogszabálysértően állapította meg a bünszervezetben történő elkövetést, ezzel túllépte a számára megengedett korlátozott felülbírálati jogkörét. A védelemhez való jog sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a bünszervezet kérdésével kapcsolatban a terhelt és a védelem nem fejthette ki érveit és indokait, ezzel a bíróság elvonta a védekezéshez való jogot.

II.

- [4] 1. Az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott rendelkezései:

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.”

[5] 2. A Be. indítvánnyal érintett rendelkezései:

„583. § (3) Fellebbezésnek van helye kizárólag

a) az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést is ideértve a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezés [...] ellen is.”

„590. § (3) Ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül.”

III.

[6] 1. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeinek vizsgálatakor az alábbiakat állapította meg.

[7] 1.1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, többek között az Abtv. 27. §-a szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint az Abtv. 29–31. §-ok szerinti feltételeket.

[8] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt további formai követelményeknek is

megfelel, mert megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdései], a támadott bírói döntést, tartalmaz a bírói döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntés megsemmisítésére.

- [9] 1.2. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így bármelyik kimerítése önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [10] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában valójában a bíróság döntésének tartalmi kritikáját tartalmazza, azt kifogásolja, hogy a másodfokú bíróság megállapította a bünszervezetben történő elkövetést. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy annak eldöntése, hogy megállapítható-e a bünszervezetben elkövetés, nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdés, amelynek eldöntése az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozik.
- [11] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [12] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való joggal összefüggésben veti fel a bírói döntést alaptörvény-ellenességének kételyét abban a tekintetben, hogy az indítványozó védelemhez való joga érvényesült-e a másodfokú eljárás során.
- [13] 2. Az Alkotmánybíróság az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján külön befogadási eljárás lefolytatása nélkül érdemben bírálta el az ügyet.

IV.

- [14] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.

- [15] 1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való joggal kapcsolatos következetesen képviselt álláspontja, hogy a védelemhez való jog alkotmányos büntetőeljárás alapelve az eljárás egész menetében számtalan részletszabályban ölt testet. A védelmet megillető jogok magukban foglalják az ügy megismerését és az ügy előbbre vitelét szolgáló jogokat. Az ügy megismerését biztosító jogok közé tartozik a jog a hatósági határozatok, intézkedések megismerésére, az iratbetekintés, valamint a jelenléthez való jog. Az ügy előbbre vitelét szolgáló jogok közé tartozik az indítványok, észrevételek megtételéhez, a jogorvoslat benyújtásához, a kérdéshez, valamint a perbeszéd megtartásához fűződő jog {15/2016. (IX. 21.) AB határozat, Indokolás [36]–[39]; 3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [96]; 3377/2025. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [23]}.
- [16] A büntetőeljárások során a védelemhez való jog formális biztosítása nem elegendő, az Alkotmánybíróság egyrészt annak hatékony érvényesülését követeli meg, másrészt kifejezetten kiterjeszti azt a terhelt és a védő megfelelő felkészülésére, jogaik gyakorlására. „A védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejtse, az igénnyel szembeni érveit felhozassa, a hatóságok tevékenységével kapcsolatos észrevételeit és indítványait előterjeszthesse, továbbá védő segítségét vehesse igénybe. A védelemhez való jog tartalmát képezik a védő azon eljárási jogosítványai, illetve a hatóságok azon kötelezettségei, amelyek részéről a védelem ellátását lehetővé teszik” {vö. 8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [26]; 3248/2023. (VI. 9.) AB határozat, Indokolás [24]; 3377/2025. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [24]}.
- [17] 2. Jelen ügyben az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy érvényesült-e a védelemhez való jog a másodfokú eljárásban, volt-e lehetősége az indítványozónak védekezést előterjeszteni a bünszervezet megállapításával kapcsolatosan.
- [18] 2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt kifogásolta, hogy az ítélet tábla a bünszervezet megállapításával túllépte a számára megengedett korlátozott felülbírálati jogkört, és nem biztosította a védekezési lehetőséget az indítványozó számára.
- [19] 2.2. A Be. 583. § (3) bekezdésében szabályozott korlátozott fellebbezésnek az a lényege, hogy a büntetőjogi főkérdés, a bűnösség kérdése, valamint a tényállás megalapozottsága nem tárgya a jogorvoslati eljárásnak, azt egyik fél sem vitatja. A korlátozott fellebbezés egyik esete, ami az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló

ügyben is felmerült, amikor kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket kifogásolják. A korlátozott fellebbezés esetén a másodfokú bíróság felülbírálati jogköre is korlátozott, azaz a jogorvoslati eljárásban nem vizsgálható az elsőfokú határozat megalapozottsága, a felülbírálat a korlátozott fellebbezés terjedelméhez igazodik, jelen esetben a büntetés kiszabási körülmények vizsgálatára korlátozódik.

- [20] 2.3. Az Alkotmánybíróság számos határozatában rögzítette, hogy az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján a testület az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe tartozik a bírói döntések kizárólagos alkotmányossági szempontú vizsgálata. Ez a jogvédelem nem jelenti a perbíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósági eljárást folytatna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}, ami nem adhat alapot számára minden olyan beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [21] 2.4. Az Alkotmánybíróság áttekintette az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy iratait, és azt állapította meg, hogy a másodfokú bíróság a korlátozott fellebbezés alapján korlátozott felülbírálati jogkörben hozta meg döntését. A másodfokú bíróság a bünteteskiszabási körülmények tisztázása érdekében nyilvános ülésen bírálta el az ügyet, ahol mind az ügyészség, mind az indítványozó védője kifejtette a bünteteskiszabást érintő terhelő, illetve enyhítő körülményekkel kapcsolatos érveit.
- [22] A másodfokú bíróság döntésének indokolásában részletesen kifejtette, hogy határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, a terhelt személyi körülményeire nézve azonban – a korábban megállapított tények és a rendelkezésére álló ügyiratok alapján – kiegészítette, illetve helyesbítette a vonatkozó tényeket. A másodfokon eljáró ítélőtábla döntésének indokolásában alaposan elemezte és hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján vonta le azt a jogi következtetést, hogy a bűnszervezet megállapítható, amely közömbös az eljárás tárgyát képező bűncselekmény jogi minősítése szempontjából. A másodfokon ismertetett bünteteskiszabási tényekkel és körülményekkel kapcsolatosan a bíróság a nyilvános ülés keretében biztosította, hogy a felek kifejtessék álláspontjukat.
- [23] 2.5. Az Alkotmánybíróság az ügy rendelkezésére álló iratai alapján megállapította, hogy az indítványozó számára biztosított volt a másodfokú eljárás tárgyát képező bünteteskiszabással kapcsolatos álláspontjának a kifejtése, az eljárás alapjául szolgáló

tényekkel kapcsolatban előadhatta érveit. Az, hogy a másodfokú bíróság a büntetéskiszabás szempontjából mely tényeknek és körülményeknek tulajdonított jelentőséget, és azokat hogyan értékelte, a rendes bíróságok, és nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérdés. Mindezekre tekintettel nem állapítható meg, hogy a másodfokú eljárás során sérült volna az indítványozó védelemhez való joga.

[24] 3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat során azt állapította meg, hogy nem sérült az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való joga, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elutasította.

Budapest, 2026. március 24.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró